

TAISNOTI TICĪBĀ

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Rom.3:19-28.

ATMIŅAS PANTS:

„Jo mēs spriežam, ka cilvēks tiek taisnots ticībā, neatkarīgi no bauslības darbiem.” (Rom.3:28)

Šonedēļ nonākam pie Vēstules romiešiem pamattēmas – taisnošanas ticībā. Šī frāze simboliskā veidā balstīta uz bauslību. Bauslības pārkāpējs nonāk tiesneša priekšā un savu pārkāpumu dēļ tiek nolemts nāvei, bet parādās aizvietotājs un noziedznieka vainu uzņemas uz sevi, tādējādi noziedznieku atbrivojot. Šis noziedznieks, pieņemot aizvietotāju, tiesneša priekšā tiek ne tikai atbrīvots no savas vainas, bet arī uzlūkots kā tāds, kas nekad šos noziegumus nav pastrādājis. Un tas viss ir iespējams tādēļ, ka aizvietotājs, kuram ir nevainojama pagātne, piedāvā piedotajam noziedzniekam savu nevainojamo bauslības izpildi. Tādējādi vainīgais tiesneša priekšā stāv tīrs – it kā nekad nebūtu grēkojis.

Neviens neapgalvo, ka šis cilvēks bija nevainīgs. Tieši pretēji, tiek atzīta viņa vaina. Labās ziņas ir, ka par spīti vainai viņam tiek piedots.

Glābšanas plānā katrs no mums ir noziedznieks. Aizvietotājam, Jēzum, ir nevainojama pagātne un tiesā Viņš nostājas mūsu vietā, Viņa taisnīgums tiek pieņemts mūsu nešķīstības vietā. Tādējādi Dieva priekšā esam attaisnoti, bet nevis mūsu darbu, bet gan Jēzus dēļ, jo, kad mēs ticībā pieņemam Viņa taisnīgumu, tas kļūst par mūsu taisnīgumu. Līdz ar to radies termins „taisnošana ticībā”. Lai arī kāda būtu bijusi mūsu pagātne, pieņemot Jēzu, mēs Dieva priekšā tiekam tērpti Viņa taisnīgumā, vienīgajā taisnīgumā, kas mūs var izglābt.

Lieliskas ziņas! Patiesībā labākas ziņas nemaz nav iespējamas.

Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 24.jūlijā.

BAUSLĪBAS DARBI

Izlasiet Romiešiem 3:19,20. Ko Pāvils saka par bauslību, tās funkcijām un to, ko tā nevar paveikt? Kādēļ svarīgi, lai visi kristieši saprastu šo patiesību? _____

_____

_____

_____

Pāvils vārdu „bauslība” šeit lieto tās plašākajā nozīmē – kā to izprata viņa laikabiedri jūdi. Pat šodien jūdi vārdu „Torah” (tulkojot no ebreju val. – „bauslība”) attiecina gan uz pirmajās piecās Mozus grāmatās ietvertajiem Dieva norādījumiem, gan arī uz visu Veco Derību kopumā. Arī morāles bauslība, ietverot arī tās plašāku skaidrojumu dažādos likumos un spriedumos, kā arī ceremoniālie priekšraksti bija daļa no šīm norādēm. Iespējams, tādēļ mēs bauslību uztveram kā jūdaisma daļu.

Būt zem bauslības nozīmē atrasties tās pakļautībā. Taču bauslība atklāj cilvēka nepilnības un vainu Dieva priekšā. Bauslība šo vainu nevar noņemt; tā var veicināt grēciniekā vēlmi meklēt dziedināšanu.

Attiecinot Vēstuli romiešiem uz mūsdienām, kad jūdu bauslība vairs nav noteicošs faktors, mums bauslība galvenokārt saistās ar morālo bauslību. Šī bauslība mūs nevar glābt, tāpat kā jūdaisma sistēma nevarēja glābt jūdus. Grēcinieku glābšana nav morālās bauslības funkcija. Tās funkcija ir atklāt Dieva raksturu un cilvēkiem norādīt uz viņu nepilnībām Viņa rakstura atspoguļošanā.

Lai kāda bauslība tā būtu – morālā, ceremoniālā, civilā vai visu apvienojums – tās ievērošana un pildīšana pati par sevi nevienu nepadaris taisnu Dieva acīs. Patiesībā tas nekad nebija bauslības mērķis. Tieši pretēji, bauslības nolūks bija atklāt mūsu nepilnības un vest mūs pie Kristus.

Bauslība nevar cilvēku glābt, tāpat kā kādas slimības simptomi šo slimību nevar izārstēt. Simptomi neārstē; tie norāda uz nepieciešamību tikt dziedinātiem. Tā funkcionē arī bauslība.

Cik veiksmīgi Jums izdevies ievērot bauslību? Ko atbilde liecina par faktu, cik vēltīgi ir censties tapt glābtiem, tikai ievērojot bauslību? _____

_____

_____

_____

TICĪBA UN TAISNOŠANA

„Bet tagad neatkarīgi no bauslības atklājusies Dieva taisnība, ko jau apliecina bauslība un pravieši.” (Rom.3:21) Kā šī rakstvieta jāsaprot? _____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

Šī jaunā taisnība tiek pretstatīta jūdiem izprotamajai un pazīstamajai bauslības taisnībai. Jaunā taisnība tiek dēvēta par „Dieva taisnību”. Tas nozīmē taisnību, kas nāk no Dieva, Dieva sagādātu taisnību – vienīgo, kuru Viņš pieņem kā patiesu taisnību.

Protams, tā ir taisnība, kuru Jēzus īstenoja Savas šīs zemes dzīves laikā, taisnība, kuru Viņš piedāvā visiem, kas to ticībā pieņems; pieņems nevis tādēļ, ka būtu to pelnījuši, bet tādēļ, ka tā viņiem nepieciešama.

„Taisnība ir paklausība bauslībai. Bauslība pieprasa taisnību, un tieši to grēcinieks ir bauslībai parādā; tomēr grēcinieks to nespēj nopelnīt. Vienīgais veids, kā to iegūt, ir pieņemt šo taisnību ticībā. Caur ticību grēcinieks var Dieva priekšā nostāties ar Kristus nopelniem, un Kungs grēciniekam piešķir Sava Dēla paklausību. Cilvēka neizdošanās vietā tiek pieņemts Kristus taisnīgums, un Dievs pieņem, piedod un attaisno ticīgā atgriezto dvēseli, pret viņu attiecoties kā pret taisnu, un mīl viņu, kā Viņš mīl Savu Dēlu.” (Elena Vaita, „Izmeklētās vēstis”, 1.sēj., 367. lpp.) Kā varam iemācīties šo brīnišķo patiesību pieņemt un iemiesot savā dzīvē? (Skat. arī Rom.3:22.)

Nav šaubu, ka Jēzus Kristus ticība šeit nozīmē to pašu ko ticība Jēzum Kristum. Ticība, darbojoties kristieša dzīvē, ir kas vairāk par piekrišanu kādai mācībai; tā ir kas vairāk kā atzīt dažādus faktus par Kristus dzīvi un Viņa nāvi. Patiesa ticība Jēzum Kristum nozīmē Viņu pieņemt kā Glābēju, Aizvietotāju, Galvotāju un Kungu. Tas nozīmē izvēlēties Viņa dzīves ceļu. Tas nozīmē Viņam uzticēties un ticībā censties dzīvot saskaņā ar Viņa baušļiem.

ŽĒLASTĪBA UN TAISNOŠANA

Paturot prātā līdz šim lasīto par bauslību un to, ko bauslība nevar paveikt, izlasiet Romiešiem 3:24. Ko Pāvils šeit vēlas pateikt? Ko nozīmē „pestīšana Jēzū Kristū?” _____

Ko nozīmē šajā rakstvietā minētais vārds „taisnība?” Grieķu vārds „dikaios”, kas tulkots kā „taisnot”, var nozīmēt „darīt taisnu”, „pasludināt par taisnu” vai „uzskatīt par taisnu”. Šī vārda sakne ir tāda pati kā vārdam „dikaiosune” („taisnošana”) un vārdam „dikaioma” („taisnības prasības”). Līdz ar to starp taisnošanu un taisnību pastāv cieša saikne, kas ne vienmēr atspoguļojas dažādos tulkojumos. Mēs tiekam attaisnoti, kad Dievs mūs „pasludina par taisniem”.

Pirms taisnošanas, cilvēks ir nešķīsts, līdz ar to Dievam nepieņemams; pēc taisnošanas viņš tiek uzskatīts par taisnu, tādējādi kļūstot Viņam pieņemams.

Tas iespējams vienīgi Dieva žēlastībā. Žēlastība nozīmē labvēlību. Grēciniekam vērsoties pie Dieva pēc glābšanas, šo cilvēku izvērtēt vai pasludināt par taisnu ir žēlastības darbs. Tā ir beznosacījumu labvēlība, un ticīgais tiek taisnots bez jebkādiem saviem nopelniem, bez nekā, ko viņš varētu Dievam no sevis dot; cilvēks šeit ir pilnīgi bezpalīdzīgs. Cilvēks tiek taisnots caur pestīšanu Jēzū Kristū, pestīšanu, kuru Jēzus kā grēcinieka Aizvietotājs un Galvotājs piedāvā.

Vēstulē romiešiem taisnošana atainota kā punktuāla darbība – tā norisinās konkrētā laika brīdī. Vienā brīdī grēcinieks ir ārpusē, nešķīsts, nepieņemts; nākamajā brīdī pēc taisnošanas šis cilvēks ir jau iekšpusē, pieņemts un taisns.

Cilvēks, kurš ir Kristū, uz taisnošanu raugās kā uz kādu pagātnes darbību, kas norisinājās, kad viņš sevi pilnībā atdeva Kristum. „Ticībā taisnotiem” (Rom.5:1), citiem vārdiem, nozīmē „tikt taisnotiem”.

Protams, ja taisnotais grēcinieks atkristu un tad atkal atgrieztos pie Kristus, vēlreiz norisinātos taisnošana. Ja atkārtotu atgriešanos uzskatām par ikdienas pieredzi, zināmā mērā arī taisnošanu var neuzskatīt tikai par vienreizēju notikumu.

Ja glābšanas labā vēsts ir tik laba, kādēļ daudzi cilvēki kavējas to pieņemt? Balstoties uz savu dzīvi, nosauciet dažas lietas, kas Jūs varētu atturēt no Kunga piedāvātajiem apsolījumiem. _____

„VIŅA TAISNĪGUMS”

Romiešiem 3:25,26 Pāvils turpina izvērst tēmu par glābšanas labajām ziņām. Viņš lieto vārdu salikumu „grēka izpircējs”. Grieķu valodā tas ir „hilasterion” un Jaunajā Derībā parādās vien šajā pantā un vēl Ebr.9:5, kur tas tulkots kā „salīdzināšanas vāks”. Šķiet, ka šis vārds, kā lietots Rom.3:25-26, aprakstot piedāvāto taisnošanu un pestīšanu Kristū, simbolizē visa tā piepildīšanos, ko Vecajā Derībā ainoja svētnīcā esošais salīdzināšanas šķirsts. Tātad tas nozīmē, ka Jēzus ar Savu upura nāvi ir kā glābšanas rīks un simbolizē grēka izpirkšanu. Īsumā, tas nozīmē, ka Dievs izdarīja visu nepieciešamo, lai mūs glābtu.

Šajā rakstvietā arī minēts, ka Viņš „piedod visus agrāk, dievišķās pacietības laikā, nodarītos grēkus”. Tieši grēki mūs padara Dievam nepieņemamus. Mēs paši nevaram neko izdarīt, lai šos grēkus atceltu. Bet glābšanas plānā Dievs nodrošinājis veidu, kā šie grēki caur ticību Kristus asinīm tikt piedoti.

Vārds „piedot” šeit tulkots no grieķu vārda „paresis”, kas burtiski nozīmē „pāriet pāri” vai „pāriet garām”. Šī „pāiešana garām” nekādā ziņā nenozīmē grēku ignorēšanu. Dievs var piedot pagātnes grēkus, jo Kristus ar Savu nāvi samaksājis sodu par visiem cilvēces grēkiem. Tādēļ visu, kuri tic Viņa asinīm, grēki tiks piedoti, jo Kristus jau par tiem ir nomiris (1.Kor.15:3).

Izlasiet Rom.3:26,27. Ko Pāvils vēlas darīt zināmu šajā rakstvietā? _____

Labā vēsts, kuru Pāvils vēlējās līdzdalīt visiem, kas bija gatavi klausīties, ir, ka cilvēcei ir pieejama taisnošana Kristū un ka tā iegūstama nevis ar darbiem vai nopelniem, bet gan ticībā Kristum un tam, ko Viņš mūsu labā ir paveicis.

Dievs Golgātas krusta dēļ var grēciniekus pasludināt par taisniem, tajā pašā laikā Visuma acīs saglabājot taisnīgumu un godīgumu. Sātans nevar Dievu apsūdzēt, jo Viņš ir devis vislielāko upuri. Sātans apsūdzēja Dievu, ka Viņš no cilvēces prasot vairāk, nekā Pats ir gatavs dot. Krusts šo apsūdzību atspēkoja.

Sātans gaidīja, ka pēc grēkošanas Dievs pasauli iznīcinās; tā vietā Viņš sūtīja Jēzu, lai to izglābtu. Ko tas liecina par Dieva raksturu? Kā zināšanām par Viņa raksturu vajadzētu ietekmēt mūsu dzīvesveidu? Ko jūs, apzinoties Dieva būtību, nākamajās 24 stundās darīsiet citādāk? _____

TICĪBA UN DARBI

„Jo mēs spriežam, ka cilvēks tiek taisnots ticībā, neatkarīgi no bauslības darbiem.” (Rom.3:28). Vai tas nozīmē, ka mums nav jāpilda bauslība, pat ja tā mūs neglābj? Paskaidrojiet savu atbildi. _____

Raugoties no vēsturiskā aspekta, Pāvils Rom.3:28 runāja par bauslību tās plašākā nozīmē kā par jūdaisma sistēmu. Neatkarīgi no tā, cik centīgi jūds pūlējās dzīvot šīs sistēmas ietvaros, viņš, nepieņemot Jēzu kā Mesiju, nevarēja tapt taisnots.

Šis pants ir Pāvila noslēdzošais izteikums par to, ka ticības bauslība neietver lielīšanos. Ja cilvēks tiktu taisnots savu darbību dēļ, viņš ar to varētu lepoties un lielīties. Bet, kad cilvēks tiek taisnots viņa ticības Jēzum dēļ, tad ir acīm redzams, ka visi nopelni pieder Dievam, kurš šo grēcinieku taisnojis.

Elena Vaita sniedz interesantu atbildi uz šo jautājumu. Viņa raksta: „Kas ir taisnošana ticībā? Tas ir Dieva darbs, satriecot cilvēka varenību pīšļos un darot cilvēka labā to, ko viņš pats nespēj.” (Elena Vaita, „Testimonies to Ministers and Gospel Workers”, 456.lpp.)

Bauslības darbi nevar attaisnot pagātnes grēkus. Taisnošanu nevar nopelnīt. To iespējams saņemt vienīgi ticībā Kristus taisnojošajam upurim. Tādēļ šajā ziņā bauslības darbiem nav nekāda sakara ar taisnošanu. Tapt taisnotiem bez darbiem nozīmē būt taisnotiem bez nekā, ko mēs varētu piedēvēt kā savu nopelni.

Tomēr daudzi kristieši šo pantu pārprot un lieto nevietā un neatbilstoši tās saturam. Viņi apgalvo, ka cilvēkam ir tikai jātic, tādā veidā noniecinot paklausību, pat sekošanu morāles bauslībai. To darot, viņi pilnībā pārprot Pāvila teikto. Vēstulē romiešiem, kā arī citās grāmatās Pāvils uzsver, cik svarīgi ir ievērot morāles bauslību. To darija Jēzus, arī Jēkabs un Jānis (Mat.19:17; Rom.2:13; Jēk.2:10,11; Atkl.14:12). Pāvils vēlas pateikt – lai gan paklausība bauslībai nav veids, kā taisnošanu iegūt, ticībā taisnotais cilvēks turpina ievērot Dieva bauslību un patiesībā tikai šāds cilvēks var bauslību piepildīt. Neatdzimis cilvēks, kurš nav taisnots, nespēs izpildīt bauslības prasības.

Kādēļ ir tik viegli ļauties domām – ja bauslība mūs neglābj, mums nav jāuztraucas par tās pildīšanu? Vai Jūs kādreiz esat mēģinājuši racionāli aizbildināt grēku, piesaucot taisnošanu ticībā? Kādēļ tā ir bīstama attieksme? Tajā pašā laikā, kas ar mums notiktu, ja nebūtu glābšanas apsoliājuma, pat ja tiekam kārdināti to neatbilstoši izmantot? _____

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elenas Vaitas „Izmeklētās vēstis” 1.sējumā izlasiet nodaļas „Kristus taisnīgums bauslībā” (236.lpp.), „Nāciet, meklējiet un atrodiēt” (331.lpp.) un „Nevainojama paklausība Kristū” (373.lpp.). Grāmatā „Kristus līdzības” izlasiet nodaļu „Jaunas un vecas lietas” (72.lpp.).

„Kristus raksturs stājas tava rakstura vietā, un Dievs tevi pieņem tādu, it kā tu nekad nebūtu grēkojis.” (Elena Vaita, „Ceļš pie Kristus”, 57.lpp.)

„Žēlastība ir beznosacījumu labvēlība. Eņģeļi, kuri nepazīst grēka, neizprot, ko nozīmē pret viņiem vērsta žēlastība; bet mūsu grēcīguma dēļ nepieciešamas žēlsirdīga Dieva žēlastības izpausmes.” (Elena Vaita, „Izmeklētās vēstis”, 1.sēj., 331., 332.lpp.)

„Ticība ir vienīgais priekšnosacījums, uz kuru pamatojoties Dievs ir apsolījis piedot grēciniekiem; nepārprātisim – ticībai pašai nav nekādu nopelnu, lai mēs tiktu glābti, bet ticības dēļ mēs varam saņemt Kristus nopelnus, grēka pretindi. Ticībā iespējams ar Kristus nevainojamo paklausību aizvietot grēcinieka pārkāpumus un nepilnības. Saskaņā ar Kristus drošajiem apsolījumiem, grēciniekam ticot Viņam kā savam personīgajam Glābējam, Dievs piedod viņa grēkus un viņu attaisno. Nožēlas pilna dvēsele saprot, ka šī taisnošana ir iespējama tādēļ, ka Kristus kā viņa aizvietotājs un galvotājs nomiris viņa vietā, un tā ir viņa salīdzināšanās un taisnošana.” (Elena Vaita, „Izmeklētās vēstis”, 1.sēj., 366., 267.lpp.)

„Lai gan bauslība nevar noņemt grēka sodu, bet tikai piespriet grēciniekam sodu par visiem pārkāpumiem, Kristus visiem, kas nožēlo grēkus un tic Viņa žēlastībai, apsolījis bagātīgu piedošanu. Nožēlas pilnajai ticīgā dvēselei tiek bagātīgi dāvāta Dieva mīlestība. Grēka atstāto zīmogu dvēselē iespējams dzēst vienīgi ar attaisnojošā Upura asinīm. Kristus darbs – Viņa dzīve, pazemība, nāve un starpniecība kritušās cilvēces dēļ – bauslību pastiprina un piešķir tai cēlumu.” (Elena Vaita, „Izmeklētās vēstis”, 1.sēj., 371.lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM:

1. Pārlasiet šajā nedēļā minētās rakstvietas un tad īsumā saviem vārdiem uzrakstiet to galveno domu. Dalieties savās pārdomās ar citiem Bībeles studiju grupas biedriem.

2. Pārdomājiet, cik dārga bija mūsu glābšana: Dieva Dēla nāve. Ko tas liecina par grēka ļaunuma pakāpi? Galu galā, ja mēs pārtrauktu grēkot un vairs to nedarītu, kādēļ ar to tāpat nepietiktu, lai mēs kļūtu taisni Dieva priekšā? Kā šie fakti varētu motivēt pārvarēt grēka kārdinājumus?

3. Kādi varētu būt kārdinājumi nepareizi izmantot ziņu par brīnišķo glābšanu ticībā? Kādos slajos iekristu cilvēks, ja aizrautos ar šādām idejām? (Skat. 2.Pēt.3:16; 1.Jāņa 3:7.)